

“सूतिपूताननध्यायान् वसमीष चयोदशीम् ।
पञ्चयोमांश्चमासस्य द्वितीयां परिवर्जयेत् ॥”
श्रीपतिव्यवहारसमुच्चये ।

“कार्तिकस्याश्विनस्यापि फाल्गुनाषाढयो-
रपि ।

लक्ष्यपक्षे द्वितीयाग्रामनध्यायं विदुर्भ्याः ॥”
सुजवलः ।

“चैत्रलक्ष्यद्वितीयायां तिथ्येवावकाशः च ।
मार्गं च फाल्गुने चैव आषाढे कार्तिके तथा ॥
पञ्चयोमांश्चमासस्य द्वितीयां परिवर्जयेत् ।
नाकावृष्टौ कुर्वीत व्रतवन्धुभक्तियाम् ॥”

उपनयने उत्तरायणशुक्लपञ्चयोर्विधानात् कार्ति-
कादौ लक्ष्यपक्षे च द्वितीयानिविधः पुनः-
संस्कारमर्हति इत्युक्तप्रायश्चित्तरूपोपनयनपरः ।
वैश्वोपनयनपरश्च । तथा च मार्गः ।

“विप्रस्य क्षत्रियस्यापि मौड्री स्यादुत्तरायणे ।
दक्षिणे च विश्रां कार्यं नानध्याये न संक्रमे ।
अनध्यायेऽपि कुर्वीत यस्य नैमित्तिकं भवेत् ॥”

अपिना दक्षिणायनलक्ष्यपञ्चयोः समुच्चयः ।
नैमित्तिकं प्रायश्चित्तरूपम् । चैत्रशुक्लद्वितीया
आषाढशुक्लदशमी मन्वन्तरादित्थेन निषिद्धा ।
वैशाखशुक्लद्वितीया शुभादित्थेन निषिद्धा ।
वृश्चिकशुक्लचतुर्मास्यो रित्तासु बहुदोषभाक् ।
सामगानां कुजवारेऽप्युपनयनम् । प्राखाधि-
पत्वात् । यथा च ।

“प्राखाधिपे बलिनि केन्द्रगतेऽथवास्मिन्
वारोऽस्य चोपनयनं कथितं द्विजानाम् ।
नीचस्थितेऽरिग्रहग्रेऽथ पराजिते वा
जीवे भृगावुपनयः सूक्तिकर्महीनः ॥”

अस्य प्राखाधिपस्य । लब्धचिन्तामणौ ।

“जन्मोदये जन्मसु तारकासु ,
मासेऽथवा जन्मनि जन्ममे वा ।
व्रतेन विप्रो न बहुश्रुतोऽपि
विद्याविशेषैः प्रथितः पृथियाम् ॥
अस्तं गते देवगुरौ गुरौ वा
ऋक्षेऽपि वा पापयुतेऽप्यनुक्ते ।
व्रतोपनीतो दिवसेः प्रणामं
प्रयाति देवैरपि रक्षितो यः ॥”

उदये लभे । व्रतेन उपनयनेन । इति संस्कार-
तत्त्वम् ॥

यज्युः, त्रि, (यजतीति । यज् + “यजिमनिशुम्भि-
दसिजनिभ्यो युच् ॥” उणा० ३ । २० । इति
युच् ।) यजुर्वेदवेत्ता ब्राह्मणः । इत्युणादि-
कोयः ॥ यजमानः । इति संक्षिप्तसारोणादि-
वृत्तिः । (यथा, ऋग्वेदे १३ । ३१ । १३ ।
“त्वमस्य यज्यवे पायुरन्तरोऽनिषङ्गाय ।”
“हे अग्ने त्वं यज्यवे यज्योर्ध्वजमानस्य पायुः
पालकः ॥” इति तद्वाक्ये सायणः ॥)

यज्वा, [न] पुं, (यज् + “सुयजोर्ङ्निप् ॥” ३ ।
२ । १०३ । इति ङ्निप् ।) विविना इष्टवान् ।
वेदविधानेन कृतयागः । इत्यमरः । २ । ७ । ८ ॥
(यथा, नैषधचरिते । ३ । २४ ।

“राजा स यज्वा विबुधव्रजना
हत्वाभ्यराज्योपमयेव राज्यम् ।
भुङ्क्ते श्रितश्रोत्रियसातृकतत्रीः
पूर्व्वं लब्धो श्रेष्ठमश्रेष्ठमन्यम् ॥”

यज्वनांपतिः, पुं, चन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
यत्, ई ड यत्ने । इति कविकण्ठहमः ॥ (भा०-

आत्म०-अक०-सेट् । अनङ्निष्ठः ।) ई, यत्तः ।
ड, यतते पठितुं शिष्यः । इति दुर्गादायः ॥

यत्, क खेदोपस्कारयोः । इति कविकण्ठहमः ॥
(चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) खेद इह ताडनम् ।

क, यातयति पुत्रं पिता ताडयति इत्यर्थः ।
यातयति यद् यद्दृष्टौ उपस्कारोति इत्यर्थः ।

निरः प्रत्ययैः । प्रत्ययैर्वा परीवर्षः । निर्धात-
यति धाम्नेन मावान् लोकः धाम्नां दत्त्वा मावान्

यज्जाति इत्यर्थः । इति दुर्गादायः ॥
यत्, य, हेतुः । यस्मात् । इत्यमरः । ३ । ४ । ३ ॥

(यथा, उत्तररामचरिते ।
“अथ स्थिता ह्यनमदात् बहुश्रो यदेभ्यः
सीता ततो हरिश्चक्रेन विमुच्यते स्म ॥”)

यत्, [इ] त्रि, (यजति सर्वैः पदार्थैः सह सङ्गतो
भवतीति । यज् + “यजितनियजिभ्यो ङित् ॥”

उणा० १ । १३१ । इति अदिः ङित् ।) बुद्धिस्थ-
त्वोपलक्षितधर्मावच्छिन्नम् । इति व्यायमतं

सिद्धान्तकौमुद्यादिदृष्टिस्तु ॥ ये इति भाषा ॥
(एकविंशतिविभक्तिषु पुंलिङ्गे तस्य रूपाणि

यथा, यः १ यौ २ ये ३ । प्रथमा । यम् ४ यौ ५
यान् ६ । द्वितीया । येन ७ याभ्याम् ८ ये ९ ।

तृतीया । यस्ते १० याभ्याम् ११ येभ्यः १२ ।
चतुर्थी । यस्मात् १३ याभ्याम् १४ येभ्यः १५ ।

पञ्चमी । यस्य १६ ययोः १७ येवाम् १८ ।
षष्ठी । यस्मिन् १९ ययोः २० येषु २१ ।

सप्तमी ॥ * ॥ ऋषिर्लङ्गे तस्य रूपाणि यथा,
या १ ये २ याः ३ । प्रथमा । याम् ४ ये ५

याः ६ । द्वितीया । यया ७ याभ्याम् ८
याभिः ९ । तृतीया । यस्ये १० याभ्याम् ११

याभ्यः १२ । चतुर्थी । यस्याः १३ याभ्याम् १४
याभ्यः १५ । पञ्चमी । यस्याः १६ ययोः १७

यावाम् १८ । षष्ठी । यस्याम् १९ ययोः २०
यासु २१ । सप्तमी ॥ * ॥ ऋषिर्लङ्गे तस्य

रूपाणि । यत् १ ये २ यानि ३ । प्रथमा ।
यत् ४ ये ५ यानि ६ । द्वितीया । प्रेषः पुंवत् ॥)

यतः, य, (यद् + “पञ्चम्यास्तसिन् ॥” ५ । ३ । ७ ।
इति तसिन् । “तद्वित्त्वास्तस्यविभक्तिः ॥” १ । १ ।

३८ । इति तसिन्प्रत्ययान्तस्याथयत्वम् ।)
हेतुः । यस्मात् । इत्यमरः । ३ । ४ । ३ ॥ (यथा,

मनुः । २ । ११७ ।
“लौकिकं वैदिकं वापि तथाध्यात्मिकमेव च ।
अदरीत यतो ज्ञानं तं पूर्व्वमभिवादयेत् ॥”

यद् + “इतराभ्योऽपि ङप्रत्यन्ते ॥” ५ । ३ । १४ ।
इति तसिन्प्रत्ययेन । येन । यथा, भागवते ।

२ । ५ । २ ।
“यद्गपं यदधिष्ठानं यतः कृष्टमिदं प्रभो ! ॥”

वेभ्यः । यथा, भागवते । १ । १५ । २१ ।

“तद्दे घनुस्त इषवः सरथो ह्यवास्ते
सोऽहं रथी वृषतयो यत आनमन्ति ॥”

यत् । यथा, अभिज्ञानशकुन्तले ।

“यतो यतः वटचरयोऽभिवर्तते
ततस्ततः प्रेरितवामनोचना ॥”)

यतमः, त्रि, (यत् + “वा वङ्गनां जातिपरिप्रभे
हतमच् ॥” ५ । ३ । ६३ । इति हतमच् ।)

वङ्गनां मध्ये निर्धारित एकः । यथा मध्ये यः ।
यच्छब्दात् हतमप्रत्ययेन नियन्त्रः । इति सुग्ध-

बोधयाकरणम् ॥ (“यतमो भवतां कठः ।”
इति काशिका ॥)

यतरः, त्रि, (यत् + “किं यत्तदो निर्धारणे द्वयो-
रेकस्य हतरच् ॥” ६ । ३ । ६२ । इति हतरच् ।)

द्वयोर्मध्ये निर्धारित एकः । अनयोर्मध्ये यः ।
यच्छब्दात् हतरप्रत्ययेन नियन्त्रः । इति सुग्ध-

बोधयाकरणम् ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ७ । १० । ४ । २ ।
“तथोयं तु सत्यं यतरद्वजोयस्तदित्सोमोवति

हन्त्यासत् ॥”)
यति, त्रि, बहुवचनान्तयावच्छब्दार्थकः । यतगुणि

इति भाषा । यच्छब्दात् निपातनात् हतिप्रत्य-
येन नियन्त्रम् । इति सुग्धबोधयाकरणम् ॥

(यथा, ऋग्वेदे । १० । १५ । १३ ।
“त्वं वेत्य यति ते जातवेदः ।”

“यति ते यावन्तस्ते भवन्ति ।” इति तद्वाक्ये
सायणः ॥)

यतिः, पुं, (यतते चेष्टते मोक्षार्थमिति । यत् +
“सर्वधातुभ्य इन् ॥” उणा० ४ । ११७ । इति

इन् ।) निर्वृतिरेन्द्रियग्रामः । तत्पठ्यायः ।
यती २ । इत्यमरः । २ । ७ । ४४ ॥ भिक्षुः ३

संन्यासिकः ४ कर्मन्दी ५ रक्तवसनः ६ परि-
ब्राजकः ७ तापसः ८ पराशरी ९ परिकाङ्क्षी

१० मस्त्री ११ पारिरक्षकः १२ । इति हेम-
चन्द्रः ॥ निकारः । विरतिः । इति तत्रैव

नानार्थे ॥ * ॥ तस्य वाराणस्यां वासो यथा,—
“अष्टौ मासान् विहारस्य यतीनां संयतात्म-

नाम् ।
एकत्र चतुरो मासान् वा निवसेत् पुनः ॥

अविमुक्ते प्रविष्टानां विहारस्तु न विद्यते ।
यतिभिर्मोक्षकामैश्च अविमुक्तं निषेधते ॥”

इति मातृखे अविमुक्तमाहात्म्ये १५६ अध्यायः ॥
यतिधर्म्मो यथा,—

“अजातुं दासपात्रश्च मृत्युर्न वेदलं तथा ।
एतानि यतिपात्राणि मनुः स्वायद्बुवोऽब्रवीत् ॥

एककालं चरेद्भैक्षं न प्रसज्यत विसृते ।
भक्ष्यं प्रसक्तो हि यतिर्विषयेष्वपि सज्यति ॥

विधूमे सन्नसुषले यज्ञारे सुक्तवच्चेन ।
वृत्ते शरावसम्प्राप्ते भिक्षां निवृत्तं यतिश्चरेत् ॥

अलाभे न विषादो स्यात्लाभे चैव न हर्षयेत् ।
प्राणयान्त्रिकमात्रः स्यान्मात्रासङ्गाद्विनिर्गतः ॥

अभिपूजितलाभांस्तु जुगुप्सतेव सर्वशः ।
अभिपूजितलाभे च यतिर्मुक्तोऽपि वध्यते ॥